

e ditorial

Toamna, ca și primăvara

În fiecare primăvară și în fiecare toamnă, teatrul românesc este scuturat de febra festivalurilor, chiar dacă, în restul timpului, se abandonează unei relaxări mai mult sau mai puțin somnolente. Primăvara și toamna, însă, mai toate *instituțiile teatrale*, cum poartă ele titulatura în sertarele Ministerului Culturii, se trezesc la viață, își dezmoțesc oasele și încep pregătirile în vederea organizării unui festival sau a participării la unul sau mai multe festivaluri. Astfel, se observă că unele teatre trăiesc parcă numai pentru festivaluri, ceea ce este, până la urmă, un semn că există, că nu s-au mortificat. Ce fac teatrele între două, trei sau patru festivaluri? Trimit mesaje - scrisori, faxuri, telefoane, e-mail-uri, casete - cuprinzând oferte pentru un festival sau altul, indiferent de tematică sau profil, de calitatea propriului spectacol. Prezența la o manifestare de acest fel are în sămburele ei un apel viguros: „Fraților, băgați-ne în seamă și pe noi, și noi suntem vii!”. Organizatorii țin seama de aceste semnale patetice ale teatrelor-surori și ale directorilor-frați și, în majoritatea cazurilor, cedează din simpatie sau din compasiune S.O.S.-urilor emițătorilor, fără să țină seama întotdeauna de adecvarea necesară. Așa ajung în programul unor festivaluri spectacole care nu au nici o legătură (vizibilă) cu tema acestora. Așa ajung, să zicem, spectacole-maraton în Săptămâna Teatrului Scurt de la Oradea, alcătuirii experimentale în Festivalul Teatrului Clasic de la Arad, spectacole cu ștaif tradiționalist la „Atelierul” de la Sfântu Gheorghe, dramatizări la Festivalul de Dramaturgie Românească de la Timișoara, drame autentice la festivalul de comedie de la Galați etc. Așa ajung unele spectacole să participe la mai multe festivaluri cu profiluri diferite. Dar toate acestea sunt accidente. Morala fundamentală a festivalurilor de teatru din România cuprinde cunoaștere, schimb, bucurie estetică, competiție, daruri făcute publicului. Așadar, încă o dată, scopul scuză mijloacele.

Dumitru Solomon